

ஐஐஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐ!

மரணத்தைச் சந்திக்க
துடிதுடித்து மக்களெல்லாம்
துயரத்தைக் கொண்டாலும்
முடியதுவும் உதிர்வதுபோல்
மரணங்கள் இயல்பென்றே
கூடிமகையும் அறிந்ததனால்
கடிப்பாடும் போடவில்லை.

விடும்முறைகள் வணேட்டவில்லை.
வீதியிலே கடிவில்லை
கொடும்செயல்கள் வன்முறைகள்
கொலைகளும் நாடவில்லை.
படபடக்கும் கொடிகடி
பார்வைக்கும் தாழவில்லை.
அடம்பிடித்து படம்பிடித்து
ஆன்மநலம் துற(ற)வில்லை.

அரசநிலம் கைப்படுத்தி
அடக்கத்தைச் செய்வில்லை.
முரசொலிக்க வானொலியில்
முழக்கங்கள் வழக்கமில்லை.
வரமிதுதான் வாழ்வென்ற
ஓர்மன விளங்கிவிட
சிரம்பணிதல் என்றைக்கும்
சாகாத இறவைகுகே!.

ஓப்பாரசி சாராயம்
ஓருவருமே அருந்தவில்லை.
துப்பாக்கி முழக்கங்கள்
துளக்கின்ற சப்தமில்லை.
எப்போதும் போலத்தான்
இந்நாளும் சல்கிறது.
இப்பாரும் அதிசயிக் கும்
இயல்பான மாற்றம்தே.

பாமரனும் அரசனும்
பக்கத்துப் பக்கத்தில்.
சாமரமா? சூழற்காற்றா?
செயலடேடில் அவரெழுத்தே!
யாவருமே ஓர்நிறைதான்.
இடாகாட்டின் கணக்கீட்டில்.
'ப'வருமா? 'தலை' விழுமா?
புதைந்ததுவும் ரகசியமே!

தசேத்தின் அரங்குகளில்
திருப்புகழ்ச்சிப் பாட்டில்லை.
காசற்றோர் காசுள்ளோர்
கணக்குகளும் காணவில்லை.
மாசற்ற தன்மையன்றி
மதிப்புகளும் வறையில்லை.
பாசத்தால் இச்செய்தி
பாடங்கொள் பாரதமே!

- கவிஞர் . ஃபக்ருதீன் இப்னு ஹம்தான்

source: <http://www.satyamargam.com/poem/2510-noiseless-loss.html>